

[Grothe Philip.]

udvalget, husker endnu meget tydeligt den voldsomme hetz, der blev ført mod VKR-regeringens forslag om en omlægning af betalingsreglerne, den omlægning, der gik ud på, at vi fik bedre fripladsordninger, samtidig med at vi forhøjede den andel, forældrene skulle betale af de samlede udgifter. Der var adskillige pressionsgrupper; der er nævnt allerede flere af dem i dag, de blev kraftigt støttet af socialdemokratiet og SF; vi mødte dem her i deputationer, vi mødte dem ude på pladsen, og vi læste, hvad de skrev i adskillige blade. Jeg har ikke lyst til her i dag at citere, hvad der blev sagt, dengang VKR-forslaget i sin tid blev fremsat, men jeg ville meget ønske, at både hr. Albertsen og hr. Kurt Brauer ville tage sig tid til med eftertanke at gennemlæse, hvad de selv sagde ved den lejlighed.

Under udvalgsarbejdet er der jo sket det, at man punkt for punkt har gendrevet de påstande, der i sin tid blev fremført fra oppositionens side. Jeg vil fremdrage et par enkelte ting. Der kom kun et minimalt antal af udmeldelser. Vi fik ingen af de mange nøglebørn, der blev truet med, man forstod praktisk talt ned til spædbarnsalderen. Loven, som den er nu, er, som det fremgår af bilag, som også er offentliggjort i betænkningen, af kommunerne vurderet således, at de ændrede regler for fripladser i rimeligt omfang har givet kompensation for kontingentstigningerne. De har altså virket uden socialslagside.

Udvalget har desuden fået en hel række meget interessante oplysninger. Antallet af daginstitutionspladser stiger, man har vel lov til at sige voldsomt. Alligevel er der betydelige ventelister, det er blevet opgjort til en ca. 100.000. Man vurderer det i direktoratet for børneforsorg sådan, at måske kun halvdelen af dem er, om jeg så må sige, effektivt på venteliste, men der er dog stadig væk tale om, at ca. 50.000 børn står på venteliste. En anden vigtig oplysning: antallet af fripladser er steget meget stærkt. Endelig kan jeg tilføje: forældrenes betalingsandel

udgør, sådan som reglerne er nu, for vuggestuer 22 pct., for børnehaver 25 pct. og for fritidshjem 15 pct. Vi har altså til overflod fået konstateret, at forældre, der har været så heldige at få deres børn i daginstitutioner, er en meget privilegeret gruppe sammenlignet med de mange forældre, der har børn på venteliste.

Jeg har allerede sagt, at jeg synes, ministeren har draget en klog og rigtig konklusion. Hun trækker forslaget om ændringerne i refusionssatsen for forældre tilbage, og jeg takker endnu en gang. Samtidig bliver der dermed plads for større støtte til åndssvage, specielt til åndssvage børn, ved oprettelse eller fremskyndelse af oprettelse af børnehaver og værksteder for voksne. Også dette kan vi støtte. Jeg har ved mange lejligheder fremdraget, at jeg anser netop nogle af disse grupper for de svagest stillede grupper i samfundet. Der er for mig ingen tvivl om, at forældre, der har åndssvage børn hjemme, er de forældre, der har behov for hjælp mere end nogen andre. Vi bidrager nu til det efter det forslag, ministeren har fremlagt, og det ser jeg på med meget stor glæde.

Derimod må jeg beklage, at ministeren fastholder, at staten helt skal overtage udgifterne ved læge- og tandlægebehandling. Vi mener ikke, at det passer ind i det øvrige sociale mønster, hvor kommunerne netop på tilsvarende områder, f. eks. for tandplejen, nu skal gå meget stærkt ind i billedet. Vi ønsker derfor at beholde de nugældende regler, men således at kommunerne senere går over til at skulle betale 100 pct. af disse udgifter.

I øvrigt vil jeg henvise til, hvad der står i udvalgsbetænkningen. Jeg vil understrege bemærkningerne om behovet for registrering og visitation. Jeg mener selv, og mit parti mener, at det vil være overordentlig betydningsfuldt, hvis vi får denne registrering, får den overalt. Jeg tror, at det også vil have betydning, at de børn, der har størst behov for det, kommer tidligst ind i disse daginstitutioner, og jeg er også meget opmærksom på spørgsmålet omkring visitation og me-